

Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, ο Διορατικός και Θαυματουργός (2024)

2 Δεκεμβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

2 Δεκεμβρίου ...

Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης , ο Διορατικός και Θαυματουργός ...

Ο Όσιος Γέρων Πορφύριος , κατά κόσμο Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης , γεννήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου το 1906 μ.Χ. ,

στην Εύβοια στο χωριό Άγιος Ιωάννης της επαρχίας Καρυστίας ...

Οι γονείς του Λεωνίδας Μπαϊρακτάρης και Ελένη το Γένος Αντωνίου Λάμπρου , ήταν Ευσεβείς και Φιλόθεοι , ο πατέρας του ήταν Ψάλτης στο χωριό , είχε γνωρίσει Τον Άγιο Νεκτάριο , η οικογένεια Του ήταν πολυμελής , οι γονείς φτωχοί γεωργοί ,

δυσκολεύονταν να την συντηρήσουν , ο πατέρας Του υποχρεώθηκε να φύγει στην Αμερική , όπου δούλεψε στην κατασκευή της διώρυγας του Παναμά ...

Ο μικρός Ευάγγελος ήταν το τέταρτο παιδί της οικογένειας , φύλαγε πρόβατα στο βουνό , είχε παρακολουθήσει μόνο την πρώτη τάξη του Δημοτικού , αναγκάστηκε λόγω της μεγάλης φτώχειας να πάει στη Χαλκίδα για να δουλέψει ήταν επτά χρονών ,

εργάστηκε τρία χρόνια σε κατάστημα , στην συνέχεια πήγε στον Πειραιά όπου δούλεψε δυο χρόνια , σε παντοπωλείο συγγενή Του ...

Στα δώδεκα Του χρόνια έφυγε κρυφά για το Άγιον Όρος , με τον Πόθο να Μιμηθεί Τον Άγιο Ιωάννη τον Καλυβίτη , τον οποίο είχε αγαπήσει όταν είχε διαβάσει τον Βίο Του ,

η Χάρις Του Θεού Τον οδήγησε στην καλύβα Του Αγίου Γεωργίου Καυσοκαλυβίων , στην υποταγή δύο Γερόντων , του Παντελεήμονος , ο οποίος ήταν Πνευματικός και Του Ιωαννικίου Αδελφών κατά σάρκα ...

Αφοσιώθηκε στους Γέροντες που κατά κοινή ομολογία ήταν αυστηροί , με μεγάλη αγάπη και με Πνεύμα απόλυτης υπακοής , έγινε Μοναχός σε ηλικία δέκα τεσσάρων ετών , πήρε το όνομα Νικήτας , μετά από δυο χρόνια έγινε Μεγαλόσχημος ,

Ο Θεός Του Δώρισε το Διορατικό Χάρισμα , στα δέκα εννέα του χρόνια Ο Γέροντας αρρώστησε , γεγονός που Τον ανάγκασε να εγκαταλείψει οριστικά το Άγιον Όρος ...

Επέστρεψε στην Εύβοια όπου Εγκαταβίωσε στην Μονή Του Αγίου Χαραλάμπους Λευκών , το 1926 μ.Χ. σε ηλικία είκοσι ετών , Χειροτονήθηκε Ιερέας στον Άγιο Χαραλάμπο Κύμης από τον Πορφύριο Γ΄ , Αρχιεπίσκοπο Σινά ,

ο οποίος του έδωσε το όνομα Πορφύριος , στα είκοσι Του χρόνια έγινε Πνευματικός , Εξομολόγος και Αρχιμανδρίτης ...

Εργάστηκε ως Εφημέριος στους Τσακαίους , χωριό της Εύβοιας , στην Ιερά Μονή Αγίου Χαραλάμπους έμεινε δώδεκα χρόνια , Διακονώντας ως Πνευματικός και Εξομολόγος

και τρία χρόνια στην Άνω Βάθεια στην Μονή του Αγίου Νικολάου ...

Το 1940 μ.Χ. παραμονές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου Ο Γέροντας Πορφύριος εγκαταστάθηκε στην Αθήνα , όπου ανέλαβε καθήκοντα Εφημερίου και Πνευματικού στην Πολυκλινική Αθηνών ,

έζησε εκεί τριάντα τρία χρόνια , Ασκώντας ακαταπόνητα το Πνευματικό Του Έργο , ανακουφίζοντας τον πόνο και την ασθένεια ...

Το 1955 μ.Χ. θα εγκατασταθεί στα Καλλίσια , είχε μισθωθεί από την Ιερά Μονή Πεντέλης το Μονύδριο του Αγίου Νικολάου , με την αγροτική περιοχή που το περιβάλλε ,

την οποία καλλιεργούσε με μεγάλη επιμέλεια , παράλληλα Εξασκούσε το πλούσιο Πνευματικό Του έργο ...

Το 1979 μ.Χ. εγκαταστάθηκε στο Μήλεσι με το όνειρο να χτίσει Μοναστήρι , εκεί ζούσε στην αρχή σε ένα τροχόσπιτο κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες και μετά σε ένα απέριπτο κελί από τιμεντόλιθους , όπου και υπέμενε αγόγγυστα τις πολλές Δοκιμασίες της υγείας Του ,

το 1984 μ.Χ. μεταφέρθηκε σε κτίσμα του υπό ανέγερση Μοναστηριού , για την ολοκλήρωση του οποίου Ο Γέροντας παρόλο που ήταν πολύ άρρωστος και τυφλός , Εργαζόταν Ακατάπαυστα και Ακαταπόνητα ...

Με την θεμελίωση του καθολικού της Μονής Μεταμορφώσεως , στις 26 Φεβρουαρίου του 1990 μ.Χ. , Αξιώθηκε να δει το όνειρο Του να γίνεται Πραγματικότητα , τα τελευταία χρόνια της επίγειας ζωής Του άρχισε να προετοιμάζεται για την Κοίμηση Του ,

Επιθυμούσε να αποσυρθεί στο Άγιον Όρος , στα αγαπημένα Του Καυσοκαλύβια όπου μυστικά και αθόρυβα έζησε , εκεί θα έδινε την ψυχή Του στον Νυμφίο , πολλές φορές Τον άκουσαν να λέει ,

επιδιώκω και τώρα που Γέρασα να πάω και να Πεθάνω εκεί πάνω ...

Τον Ιούνιο του 1991 μ.Χ. Προαισθανόμενος το Τέλος Του , μη θέλοντας να Κηδευθεί με Τιμές , αναχώρησε για το Καλύβι του Αγίου Γεωργίου στα Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους , όπου Εκάρη Μοναχός , το πρωί της 2ας Δεκεμβρίου του 1991 μ.Χ. ,

Ο Όσιος Πορφύριος Παρέδωσε το Πνεύμα Του στον Κύριο , που τόσο Αγάπησε ...

Τα Τελευταία Λόγια που ακούστηκαν από το στόμα Του ήταν , από την Αρχιερατική Προσευχή Του Κυρίου ,

αυτά που τόσο Αγαπούσε και πολύ συχνά επαναλάμβανε , ἵνα ὧσιν ἔν ...

Στην Αγιοκατάταξη Του Γέροντος Πορφυρίου προχώρησε η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ,

κατά την συνεδρίαση της 27ης Νοεμβρίου το 2013 μ.Χ. , υπό τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο ...

Τα κύρια χαρακτηριστικά Του Αγίου σε όλη τη ζωή του ήταν , η άκρα ταπείνωση , η Αγάπη Του στον Χριστό και τον συνάνθρωπο , η αίσθηση Του ότι ανήκει στην Εκκλησία με μία απόλυτη υπακοή σε αυτήν εν Χριστώ ,

με μία απόλυτη ενότητα με όλους , η Βίωση της Αθανασίας και της Ελευθερίας από τον φόβο και την κόλαση από αυτή εδώ τη ζωή ...

Να προστεθούν η Αγόγγυστη υπομονή Του στους αφόρητους πόνους , η σοφή Διάκριση Του , η Ασύλληπτη Διόραση του ,

η Απέραντη φιλομάθεια του και η εκπληκτική ευρύτητα των γνώσεων Του που ήταν καρπός της Χάρης και Δώρο Θεού ...

Η ανεξάντλητη φιλοπονία και εργατικότητα του , η Αδιάλειπτη ταπεινή αποτελεσματική Προσευχή Του , το ακραιφνώς Ορθόδοξο , αλλά όχι φανατικό φρόνημα του , οι Επιτυχείς συμβουλές Του ,

η πολυμέρεια των Διδαχών του , η Βαθύτατη Ευλάβεια Του , το Ιεροπρεπέστατο των Ακολουθιών που Τελούσε και η μεγάλη φροντίδα του να κρατηθεί Μυστική η εκτεταμένη Προσφορά Του ...

Ο Γέρων Πορφύριος έλεγε ότι μαζί με όλους Τους Αγίους , Ο Χριστός πρέπει να είναι μέσα στην Εκκλησία , αυτό σημαίνει Ενωμένος με Τον Χριστό και με όλους τους ανθρώπους Του Χριστού

και προπαντός με Τον Αρχιερέα Του , που επέχει τόπο και τύπο Χριστού ...

Το να είναι κανείς μέσα στην Εκκλησία δεν είναι κάτι τυπικό , αυτό σημαίνει η διαθήκη του , στην όποια μας εύχεται να μπούμε στην επίγεια άκτιστη Εκκλησία Του Θεού , παρ' όλο που επιφανειακά σκεπτόμενοι θα του απαντούσαμε ότι είμαστε ήδη στην Εκκλησία , αφού είμαστε Βαπτισμένοι ,

ο Χριστιανός που μια φορά πέρασε την πόρτα της Εκκλησίας και μπήκε μέσα σε αυτήν , είναι ουσιαστικά σαν να μην μπήκε , άμα δεν προχωράει διαρκώς Βαθύτατα σε αυτήν μέχρι να φθάσει στον Θρόνο Του Θεού ...

Ο Γέροντας είχε δει στην πράξη ότι η Χάρη Του Θεού Ενεργεί μέσα στην Εκκλησία , οι Πιστοί πρέπει να είναι μεταξύ τους ενωμένοι σαν ένα σώμα , το σώμα Του Χριστού , κανείς δεν μπορεί να σωθεί όταν ζητά μόνο την ατομική του σωτηρία ,

η ενότητα ως αίτημα , Πόθος και το βίωμα του Πιστού είναι βασικό στοιχείο της Εκκλησίας και προϋπόθεση της σωτηρίας , ότι η αγάπη που ωθεί την ψυχή στην ενότητα , είναι απαραίτητη για να μπει κανείς στην κοινότητα που συνιστά την επίγεια Άκτιστη Εκκλησία και να σωθεί εκεί ...

Η κινητήρια δύναμη για την δημιουργία συμμετόχων στην ύπαρξη και στην χαρά , για την μετάδοση της ζωής είναι η Αγάπη , η μόνη διάθεση που αρμόζει σε ανθρώπους Πλασμένους κατ' Εικόνα και καθ' Ομοίωσιν Θεού είναι η Αγάπη , το άνοιγμα της καρδιάς στο άλλο πρόσωπο , στο σύ Του Θεού και στο σύ του συνανθρώπου ,

είναι δρόμος γεμάτος αρχοντιά και ανωτερότητα , χωρίς μιξέριες , υπολογισμούς και φόβους , λεβέντικος , Άξιος Του Θείου Μεγαλείου και της απόλυτης εμπιστοσύνης στην φιλική διάθεση Του Χριστού που μας Αγαπά , αυτό συνεπάγεται με μία ωραία καθοδήγηση Του Πνευματικού Αγώνα του Χριστιανού ...

Ο Γέρων Πορφύριος τους Αγαπούσε όλους , με την Αγάπη Του Χριστού που είναι Μοναδική για τον καθένα , η πλούσια καρδιά Του Χριστού και όσων ομοιώθηκαν με Αυτόν , μπορεί να αγαπά με μοναδικό τρόπο τον κάθε άνθρωπο που είναι Εικόνα του αγαπημένου Χριστού ,

η Αγάπη αυτή ελκύει την Θεία Χάρη , που επιπίπτει στον αγαπώντα σαν χαρά μεγάλη και ανεξάντλητη , αυτός που αγαπά είναι χαρούμενος , γιατί η αγάπη είναι δόσιμο και το δόσιμο συνεπάγεται την Μακαριότητα , όπως είπε Ο Κύριος μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν ...

Έτσι ζούσε Ο Γέροντας στην χαρά που κανείς , ούτε οι πόνοι ούτε οι θλίψεις δεν αφαιρεί από εκείνον που είναι δοσμένος στην Αγάπη Του Χριστού , ο άνθρωπος πρέπει να αγαπήσει Τον Χριστό και όταν Τον αγαπήσει απαλλάσσεται από τον διάβολο , από την κόλαση και από τον Θάνατο ,

δεν είναι λόγια ειπωμένα από κάποιον που συνέλαβε αυτή την αλήθεια με την σκέψη του , είναι λόγια βγαλμένα από ένα Αληθινό προσωπικό Βίωμα και για αυτό έχουν την αξία Μαρτυρίας αυτόπτη Μάρτυρα ...

Ο Γέροντας Πορφύριος από ταπείνωση και Βαθιά αίσθηση της ανθρώπινης ασθένειας , μας έλεγε ότι δεν έχει φθάσει σε αυτή τη κατάσταση , εγώ έκανα την προσπάθεια να Προσεύχομαι και να διαβάζω τους ύμνους της Εκκλησίας , την Αγία Γραφή και τους Βίους Των Αγίων μας ,

Εύχομαι και εσείς να κάνετε το ίδιο , προσπάθησα με την Χάρη Του Θεού να πλησιάσω Τον Θεό και εσείς να κάνετε το ίδιο , παρακαλώ όλους σας να με συγχωρέσετε για ότι σας στεναχώρησα ...

Ιερομόναχος Πορφύριος ...

Εν Καυσοκαλυβίαις τη 4 / 7 Ιουνίου 1991

Απολυτίκιο ...

Ίχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας , Ἀγιωνύμου τοῦ Ὁρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῇ , Τριάδος
τῆς Ζωαρχικῆς , τῶν Καυσοκαλυβίων , ἄβυσσος θείων δωρεῶν , λυτὴρ δεινῶν ἀσθενειῶν ,
ἐδείχθης ὦ θεοφόρε , Πορφύριε οἰκουμένης , πάσης , ποιμὴν ἡμῶν καὶ στήριγμα